

РЕШЕНИЕ

№ 1182

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Г. КИРИМОВ

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от И. Г. КИРИМОВ Административно наказателно дело № 20231110217045 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Н. Р., ЕГН *****, чрез адв. Д. Т. срещу Наказателно постановление № 23-4332-023285/06.10.2023 г. на началник сектор при О „ПП“ СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания акт. Сочи се, че АУАН и НП са издадени при неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че е налице противоречие между констативната част на АУАН и възприетата правна квалификация в НП. Твърди се нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и евентуално приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН,

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата. Претендира разноски.

Въззиваемата страна редовно призова, не се явява, не се представлява, не взема становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Лек автомобил марка "*****", модел „*****“. с рег. № ***** бил собственост на *****, като бил предоставен за ползване на *****, въз онова на нотариално заве***** пълномощно от 05.09.2023 г. При предаването на автомобила ***** уведомила *****, че документите му са изрядни. На 09.09.2023 г. св. ***** закарала лек автомобил марка "*****", модел „*****“. с рег. № ***** на сервиз в

гр. София, в който работил жалбоподателя *****. За да установи проблемите по автомобила жалбоподателят преценил, че следва да извърши тестовото му управление. Преди на напусне сервиза с лекия автомобил, жалбоподателят бил уведомен от св. *****, че всички документи са изрядни. Жалбоподателя извел автомобила на тестов обиколка, като на ул. Стефан Дуньов и ул. „Врх Манчо“, с посока на движение от ул. „Черни Дрин“ към ул. „Подкрепа“ бил спрян за проверка от екип на 09 РУ – СДВР в състав И. П. и св. Б. Б., тъй като се движел с по-висока скорост. При проверката полицейските служители извършили справка, от която установили, че за автомобила няма сключена ЗЗГОА. Такава била сключена след горепосочената проверка.

И. П. намерил, че Р. е допуснал нарушение на чл. 638, ал 3 от КЗ и в присъствие на свидетел съставил против него АУАН № ГА № 769746/09.09.2023 г.

Препис от АУАН бил връчен на нарушителя на същата дата и подписан без възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено атакуваното Наказателно постановление № 23-4332-023285/06.10.2023 г. на началник сектор при отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Б. Б., С. ***** и В. Ц., както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът намира, че от показанията свидетелите безпротиворечиво се установява фактическата обстановка. Св. Б. разяснява, точно къде е установено управлението на процесното МПС от страна на жалбоподателя, а именно ул. Стефан Дуньов, а св. ***** и Ц. единствено разясняват къде е бил спрян впоследствие автомобилът при извършваната проверка. Безпротиворечиво се установява от показанията на тримата свидетели, че жалбоподателят е управлява МПС във връзка с необходимостта да бъде тестван, във връзка с извършван ремонт, както и че жалбоподателят работи именно в автосервиз. Св. ***** и Ц. разясняват, че първата е уведомила жалбоподателят, че всички документи на МПС са изрядни, преди той да се качи да го управлява.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна, но са налице основания за изменението му. Съображенията на съда за това са следните:

Съдът намира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на процесуалния закон. Същите са издадени от материално компетентни лица. Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените в разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им. Същевременно АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие или неяснота в съдържанието им. В тази връзка неоснователни са възраженията за нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото достатъчно ясно и коректно са описани съставомерните елементи на нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран. Не се констатира и твърдяното противоречие между констативната част на АУАН и възприетата правна квалификация в НП, доколкото и в АУАН и в НП е посочено, че жалбоподателят се санкционира, за това, че управлява МПС, за което няма сключена ЗЗГОА, а не за това, че не носи такава, както се твърди в жалбата.

По отношение на приложението на материалния закон.

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е адресат на разпоредбите на Закона за движение по пътищата и актовете по прилагането му.

По делото няма спор, че към 11.37 часа на 09.009.2023 г. по отношение на лек автомобил марка "*****", модел „*****“. с рег. № ***** не е имало валидно сключена ЗЗГОА. Такава е била сключена на същия ден, след проверката на контролните органи.

Категорично е установено, че процесното МПС е било в движение и е управлявано от жалбоподателя, който се явява ползвател на моторното превозно средство.

Изложеното води до извода, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ.

Независимо от горното настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай деянието не е осъществено от субективна страна, в каквато насока възраженията на жалбоподателя, релевиращи в жалбата, са изцяло основателни. От приобщения по делото доказателствен материал се изяснява, че управляваният лек автомобил е собственост на различно физическо лице и при предоставянето му на жалбоподателят последният е бил информиран, че всички документи на автомобила са изрядни, поради което същият е предприел действията по тестова обиколка.

Липсата на представи относно посоченото фактическо обстоятелство, а именно, че процесният автомобил е бил без сключена ЗЗГОА мотивира извод за отсъствието в съзнанието на жалбоподателя на знание за неговото реално съществуване. Налице е фактическа грешка по смисъла на чл. 14, ал. 2 НК във вр. с чл. 11 ЗАНН, която изключва непредпазливостта като форма на вина, тъй жалбоподателят е бил уверен за това, че всички документи на процесния автомобил са били изрядни, поради което не може да се приеме, че е налице непредпазливост по установяване на тези факти. До този извод съдът стига и имайки предвид, че превозното средство е разполагало с останалите необходими документи и е било с поставени регистрационни табели, доколкото проверката е извършена по рег. №, а в същото време за водачите не съществува правно задължение да извършват справки в съответната структура на МВР относно евентуална служебна deregистрация на МПС, поради неключена ЗЗГОА.

Ето защо, този съдебен състав намира, че в процесния случай отсъства изискуемата субективна страна на вмененото административно нарушение, ведно с нейните интелектуални и волеви параметри.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, макар така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание да не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, то отговорността на жалбоподателя е ангажирана при некоректно приложение на материалния закон.

По изложените аргументи съдът приема, че атакуваното наказателно постановление е неправилно, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на производството право на разноски има жалбоподателят, като процесуалният му представител е отправил изрично такова искане. Представен е списък на разноски с посочена сума от 700 лева, за която са представени доказателства, че е действително платена. В същото време в депозирани писмени бележи АНО е отправил изрично възражение за прекомерност. Съдът като съобрази правната и фактическа сложност на делото и обстоятелството, че същото е решено в едно съдебно заседание намира, че възражението за прекомерност следва да бъде уважено и на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на сумата от 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-023285/06.10.2023 г. на началник сектор при О „ПП“ СДВР, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на И. Н. Р., ЕГН ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. Н.

Р., ЕГН *****, разноси в размер на 400, 00 (четиристотин) лева, представляващи възнаграждение за представлявалия го в производството адвокат.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Софийски районен съд: _____